בס"ד

"הדף היומי לתולדותנו"

יום **ה**', **ז' בתמוז** תשס"א (**28** ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **ז' בתמוז**, בשנת תש"ב(1942-5702), נוסדו **פלוגות צבא יהודיות** בצבא הבריטי במלה"ע ה-II.

§§§

בהמשך לדברינו אתמול על "מבצע אנטבה", התפרסם אתמול ראיון עם תא"ל **אפי איתם**, אחד ממשתתפי המבצע: "הייתי אז מפקד סיירת גולני", סיפר איתם. "זה בא בהפתעה. נאמר לי: הולכים לעשות מבצע שתוכל לספר לנכדיך בגאוה כי השתתפת בו. נסענו לתל אביב, והחל שלב התכנון. בקושי ידענו היכן נמצאת אוגנדה. המראנו ממרכז הארץ, נחתנו בשדה תעופה בדרום, ושם הייתה המתנה נוספת. הייתי משוכנע כי יבטלו את המבצע. גם כשהיינו כבר באוויר, עדיין חששתי מפקודת 'חזור'. אחת החוויות המיוחדות במינן הייתה הטיסה חזרה הביתה, הטיסה עם החטופים ששוחררו. נדיר כי רואים מיידית תוצאות משימה כה מסוכנת כזאת. על הרצפה היתה מונחת גופתה של דורה בלוך ז"ל, ומסביבה אנשים המומים. היתה שם אישה שבמשך כל שבע שעות הטיסה סָפרה שוב ושוב את בני משפחתה, כדי לוודא שכולם נמצאים. המטוס היה חצוי לשניים באמצעות מחיצת בד, ומעבר לה ניסו להחיות, לשווא, את יוני נתניהו הפצוע." הוסיף איתם: "בראיון שהיה לי בטלוויזיה לפני כמה ימים שאלו אותי אם לדעתי המדינה יכולה להגן על כל יישוב וישוב באשר הוא שם בארץ. אמרתי להם כי אנטבה היה ה"יישוב" המרוחק ומבודד ביותר שיכול להיות – יישוב במרחק 8000 ק"מ מכאן. כל הרעיון שם היה לרכז/לאסוף את היהודים ולאיים עליהם כי הם לגמרי חסרי-אונים. אך צה"ל הוכיח כי אפשר להגן גם על "יישוב" אפילו באנטבה, אם יש רק הרצון ונכונות להתאמץ, ואם מבינים נכון את ייעודה האמיתי של מדינת ישראל."

§§§

בפרשת השבוע, "**חוקת**", אנו מוצאים את עם ישראל לקראת סוף מסעיהם של 40 שנה במדבר. לאחר פטירתה של מרים הנביאה, אחות משה רבינו, המים שנתלוו עם בני ישראל, דרך באר מרים ובזכותה, תמו. אומר הכתוב, "**ולא היה מים לעדה...ויאמרו...למה הבאתם את קהל ה' אל המדבר הזה... ומים אין לשתות?**" [במדבר **כ'** 2-5] ומצוה ה' את משה, "**קח את המטה והקהל את העדה ... ודברתם אל הסלע ונתן מימיו והוצאת להם מים מן הסלע...**" "**וירם משה את ידו ויך את הסלע במטהו פעמיים ויצאו מים רבים...**" [**שם**, 11,8]

כידוע, משה ואהרון נענשו על כך שהיכה משה את הסלע ולא דיבר אליו כמצווה. ואנו נזכרים באירוע דומה כ-39 שנה לפני-כן, כאשר רק יצאו ממצרים:

"**ויסעו כל עדת בני ישראל... ויחנו ברפידים ואין מים לשתות... ויאמר ה' אל משה, עבור לפני העם וקח איתך מזקני ישראל ומטך אשר הכית בו את היאור קח בידך... הנני עומד לפניך שם על הצור ... והכית בצור ויצאו ממנו מים ושתה העם...**" [שמות **י"ז** 1,5-6]

ונשאלת השאלה, למה בפעם הראשונה ה' אומר למשה להכות את הסלע, ובשניה לדבר אליו? ונענשים על כך – נגזר כי משה ואהרון לא יזכו להיכנס לארץ-ישראל - שכן היכה את הסלע במקום לקדש שם שמיים ע"י לדבר אליו! ומסבירים חז"ל כי 40 שנה של לימוד תורה במדבר אמורות להשריש יסודות האמונה בהקב"ה בקרב העם. מה שהדור יוצאי מצרים לא יכלו להבין, דור של עבדים היו, הדור שעומד להיכנס לארץ המובטחת אמור כן לדעת. כפי שחז"ל מלמדינו: "תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם...". ה"נשק" האמיתי של עם ישראל, עם ה', אינו כוח הזרוע, אלא כוח הדיבור, כוח התפילה.

יום נעים ושבת שלום!

כניסת השבת (ב"ש): 19^{26}

צאת השבת (ב"ש): 20^{24}

למעוניינים לקבל את הדף, נא התקשרו לטל. 6432843 –08 (מרדכי)